

תת"ע 5404/04/19 - גנאים עותמאן נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5404-04-19 מדינת ישראל נ' גנאים עותמאן
תיק חיצוני: 10251380373

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	גנאים עותמאן ע"י ב"כ עו"ד אשרף טרביה
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 22.5.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 12.4.19 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב שנמסרה עליו הודעת אי שימוש בניגוד לתנאים שפורטו בהודעה, עבירה מיום 16.3.19.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 22.5.19, אך המבקש לא התייצב לדיון, ובנסיבות בהן הוצג אישור מסירת הזמנה לדיון, נשפט המבקש בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילת מינימום בפועל לתקופה של 3 חודשים.

על פי אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט, פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש ביום 18.6.19.

בבקשה מיום 2.1.20 טען הנאשם, כי מעולם לא ידע על מועד הדיון ולא ידע כי היה אמור להתייצב בפני בית המשפט, וסבר כי מדובר בדו"ח מסוג ברירת משפט שאין בו הזמנה לדיון; ורק ביום 2.1.20 לאחר פנייתו להוצאת תדפיס ניקוד נודע לו אודות התיק, והופתע לגלות כי נשפט בהיעדרו; וכי הנגרר אינו בבעלותו והוא בירר אודות תקינות הרכב ולא ידע כי נמסרה עליו הודעת אי שימוש, ובעל הרכב לא הודיע לו כי נמסרה הודעת אי שימוש בעניין הרכב; והעונש שהוטל עליו הינו חמור ביותר.

עד היום לא ניתנה תגובת המשיבה, ומכאן החלטתי, על בסיס החומר הקיים.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

עמוד 1

בפתח הדברים ייאמר, כי המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, פסק הדין מיום 22.5.19, על פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הומצא לידי המבקש ביום 18.6.19, כך שהבקשה לביטול פסק הדין הוגשה כחצי שנה ממועד הידיעה אודות פסק הדין, שיהוי שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה בענייננו. ראו -

עפ"ת (מחוזי חי') 27203-02-19 **סעיף פודה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.02.2019):

"במקרה המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחסד"פ 30 ימים מיום קבלת גזר הדין, מועד זה ניתן להוכיח באמצעות אישור המסירה כולל החזקות שבחוק, או מכוח כלל הידיעה, כדי לדחות את הבקשה עקב איחור. רקם אם תוגש בקשה להארכת מועד לביטול פסק דין בהעדר-כאן תחזור טענת השהוי ותקבל מעמד כחלק משיקולי בית המשפט בהארכת מועד."

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה, כפי שאפרט להלן.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

בענייננו, כפי העולה מטופס אישורי מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדיון נמסרה לידי המבקש עם קבלת הדו"ח בשטח, והוא חתום על טופס אישורי מסירה.

לפיכך, קיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקש אודות הדיון בו נשפט בהיעדרו, וזאת נוכח חתימתו על טופס אישורי מסירה.

משאלו פני הדברים, היה על המבקש להתייצב לדיון; ואיני מקבלת את הטענה, כי סבר שמדובר בדו"ח מסוג ברירת משפט שאין בו הזמנה לדיון.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018)). על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ

8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018). וראו גם רע"פ 8604/15 **ג'ורג' חנא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.12.2015).

בענייננו, נמנע המבקש מלתמוך בקשתו במסמכים ובראיות לאותן הצהרות בתצהירו; ואין די בהצהרת הנאשם, שעה שהנאשם לא טרח לצרף אסמכתאות כלשהן לטענותיו, ואף לא צירף את רישיון הרכב הנטען, ואף לא תצהיר הבעלים אשר נטען כי לא הודיע לו שנמסרה הודעת אי שימוש. לפיכך, אני סבורה כי לא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכוי הגנתו של הנאשם, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

כמו כן, הצהרת המבקש כי נודע לו אודות הדין רק לאחר יום 4.12.19, בנסיבות שפורטו לעיל, מעידה על חוסר תום לב בהתנהלות המבקש, ושומטת את הבסיס תחת טענתו לעיוות דין.

גם העונש שהושת על המבקש סביר ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין, משהוטל על המבקש עונש הפסילה המינימלי הקבוע לעבירה בה הורשע.

בנסיבות המתוארות לעיל, דין הבקשה להידחות אף ללא קבלת עמדת המדינה.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית, אף בלא צורך בקיום דין במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ב' שבט תש"פ, 28 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.